

Muotikauppias Lyyli

Lyyli-neiti vaikutti vuosikymmenet monella tapaa kemijärveläisten pukeutumiseen ja tapakulttuurin. Hän oli tunnettu omistamastaan muotiliikkeestä, joka toimi kirkonkylällä vuosina 1928–1962.

Lyyli oli tunnettu räväkkyystään, ja hän saattoi ilmoittaa ovesta sisään tulleelle asiakkaalle, että ”sinulle en myy mitään, kun tuommoinen ruipelo olet”. Muistanpa itsekin tapauksen, kun minulle nuorena tyttönä etsittiin vekkihametta kevätjuhliin. Lyyli tokaisi minulle: ”Olet liian paksu perhoseksi.” Niin kai sitten olin.

Kaikesta huolimatta Lyylin kaupassa oli mukava piipahtaa. Kuulihan siellä viimeisimmät juorut: kuka oli kenetkin nainut, kuka kuollut ja mitä kirkonkylän rouville kuului. Samalla saattoi ihastella kauniita vaatteita.

Lyyli oli mielenkiintoinen persoona myös vapaa-ajallaan. Lukeminen ja kortinpeluu olivat Lyylin harrastukset. Kortti-peleissä saattoi yö vaihtua aamuksi. Mikään ”kurmeekokki” Lyyli ei ollut. Olihan hän vakituinen ruokavieras Hämäläisen Maijan ruokalassa. Lasimestarin silli oli Lyylin ”ravuuri” joulunaikaan. Se nautittiin sherryn kera. Lyyli kun neiti-ihminen oli, kosjojotakin riitti. Oli muun muassa nuori upseeri Aatos, mutta sota muutti elämäntilanteen. Jotain vipinää neiti-ihmisellä oli lähes aina.

Lyylin pikkuruinen koti oli sisustettu kauniilla huonekaluilla ja antiikkiesineillä. Esineet olivat tulleet elämän varrella Lyyliille lahjoina, tai hän oli ne itse hankkinut ulkomaanmatkoilta. Lyyli jätti Kemijärven kotiseutumuseolle perinnöksi irtaimen omaisuutensa, joista on rakennettu näyttely hänen tahtonsa mukaisesti.

Teksti: Helena Poikolainen 2006